

Відповідь сконкам.

"Українські Робітничі Вісті" є органом класово свідомого пролетаріату і фермерів і як такі, являються однією з найбільш оборонених прав праці в Україні. Матеріал в нашій газеті міститься серйозний, як і серйозна праця робітництва. В нас нема охоти, ні часу, ні місця на безглузді вуличні лайки та брехні. Це можуть позвонити собі патріотичні листки, які заповнюють свої сторінки попіськами проповідями, Бен-Гураїми, Графами Монте Крісто і ріжкими — преріжними ісенітницями. (Виходить газета, то треба-ж шось друкувати в ній! А нема що, так — хоч передруковувати старезні, пережиті оповідання з життя графів і "святих", культури народи півтора століття назад переходили через такий етап, а наші патріоти тільки зараз. Але це не наше діло.)

Хочемо звернути увагу читачів на коротку характеристику укр. канадської преси, яку написали поважні, старші українські вчені, що працюють або в Всеукраїнській Академії Наук, або Книжній Палаті.

"Колі-ж брати заокєанську українську пресу, то робити вона дуже некорисне враження. Мабуть в цілому світі годі знайти зараз подібні явища. Поминаючи це, що в тих газетах немає найменшої систематичності ані серйозності, вони окрім отруї не дають нічого читачам. Отруї, в значінні страшної поверховості, мілітні і буквально нерозуміння ваги преси. І просто треба дивуватися, як можуть подібні жалюгідні явища мати місце серед квалітурних середовищ інших народів. Українці, які десятиками років живуть між Англієюми, Французями і Бельгіями, нічого не розуміють про пресу, автор її підписується такими, як прихідки. Поверховні, тупі, короткозорі, з великим знанням недопустимі лайки, безосновні напади і неумінням провадити ідейної боротьби, та ще більшим неумінням виховувати маси. З такої преси, як є українська за океаном, читачам користати нічого. Навпаки — вони деморалізуються, стають демагогами і це передають своїм дітям.

Правда, треба подивити пресу українського робітництва. Порівнювати канадські "Укр. Робітничі Вісті" або амер. "Укр. Шод. Вісті" з іншою укр. пресою — годі. Згадані газети о ціле небо перевищують інших. В них є відрізок — пряма лінія, серйозний матеріал і годове — систематика. Робітничі видавництва не то, що цінні тільки одним змістом, але й зверхнім виглядом. Все-ж такі треба відбачити робітничій укр. пресі, щоб вона поступово розвивалася і веда далше намічену виховуючу працю серед трудових мас і — недопускала на своїх сторінках таких явищ, які заповнюють без вибік всю націоналістичну пресу".

(Журнал "Книга" ч. 2.)

Так характеризують укр. заокєанську пресу посторонні люди, люди з давнім досвідом, спеціалісти, дуже далекі від якої-небудь партійності. І ми навесні цей уривок не тому, щоб похвалитися, (це було друковане кілька місяців тому назад і ми не публікували), а тому, щоб підкреслити моральну виснєсть нашого часопису. Як нема в нас місця на вуличні лайки, так нема на полегку з брукованими листками патріотів, які редагують і видають не робітничі, а недозрілі або передрілі "інтелегентів", фактично псевдоінтелегентів. Але цім разом мусимо присвятити малу увагу патріотам, щоб кінчево висвітлити їх брехливість і нахабність. З обманом і демагогією ми воювали і будемо воювати, знаючи про тім, що затуманені ними робітничі маси темні і невідомі того великого значіння, який виконує над ними купка псевдоінтелегентів і попів.

В 27. числі відомого з вуличних лайок листка "Український Голос" появилася чергова лайка на "Укр. Роб. Вісті", розуміється, не тільки що не під псевдонімом, але навіть без ніякого підпису, тільки цим разом вже з активною участю Назарука. Помінаючи це, що редактор "У.Г." на стільки тупоумний, що не вмє склеїти статті, бо фактично основою лайки є Назаруківі заява, все інше — перемелування слів його. Написав Назарук, що Олесь і Горкий поети і їм можна писати під псевдонімами, і редактор "У.Г." також на початку кричить це саме. Але діло не в "У.Г.", якому ми відповідали не будемо, бо вважаємо за негідність звертати увагу на парубочькі — пні вигук цього листка. Для нас важна чергова демагогія Дра Назарука і про неї власне говоримо.

Назарук — людина без сумніву освічена, навіть з гарною мінувшиною в буйних студентських роках і головне, знавєць маси. В Галичині його рахували все тим, що "знає хлопський розум". І він — деб не виступав, не може обійтися без демагогії. Це його властивий коник, на якому їздить Будучи свідомим, що має переш собою темну масу, Назарук поважився твердити цій невідомій масі, що в газеті скрізь пишуть люди тільки під правдивими назвками, а хто під фальшивим, той — сконка. Маса — слухачи мудрого докатора, повірила. Бо як-же ї не вірити? Назарукові мало що бракувало бути адвокатом, був концігентом Петрушевича в Сколімі! Не жарти.

В дійсності, повторяємо ще раз, це нахабна брехня, сказана свідомо для забаламування мас. В цілому світі прийнято, що під політичнм, як і речевою статею, автор її підписується як хоче, або й зовсім не підписується. Так-же само в політичній сварці можна нападати і під псевдонімами. На доказ, пригадаємо Назарукові, про що він прекрасно знає, бо був сам редактором, що істично зв. редакційна тайна. Редакція ніколи не відкриє псевдоніму свого співробітника і тайну що бережуть навіть державні закони. Значить — навіщо-ж тоді закону, який славити бога, не писав і не придумував Назарук. Інша річ, як хтось веде полеміку особистого характеру, де розходиться о честь і достоїнство даної особи. Тоді в інтересі пошкодженної чи ображеної людини, чи то в політичнм, чи громадському житті, підписувати правдивим назвком. Розуміється і тут допустимий псевдонім, як-що людині образили не особисто, а під її псевдонімом і боротьба ведеється з захованням під ним чоловіком, або навпаки. Дотепер перший раз в історії людства галицький Назарук серед правдивих своїх овєць — кричить, що підписується під статтями треба тільки правдивим іменем. А ми скажемо, що людство покищо не знало таких реформ, крім Чехії, де 16. січня 1923 прийнято державою закон, що під політичними статтями мусить бути правдиве назвко. Але це покищо тільки в Чехії. А раз такий закон ухвалено, видно що до того часу люди підписувались псевдонімами.

Наш часопис "У.Р.В." має своїх співробітників не тільки в Канаді, але й Європі, а головне в Галичині. Для кожної розумної людини мабуть очевидно, що під домагається від співробітника в панській Польщі — правдивого підпису. Як наші читачі переконалися, ми не псуємо паперу на безтолкові, нічого варті балакання про графів Монте Крісто, Бен-Гураї, святих Геневеф, найсладші Ісусові серія і т. д. — а поміщуємо поважні теоретичні, наукові і актуальні статті, та огляд міжнародного робітничого руху. І хоч ми тільки робітничі, без титулів "інтелегентів", без претенсій на "великих народних діячів", всета-

С.С.Р.Р. і Німеччина

Недавно вихав був в Радянську спілку з Німеччини видний політичний німецький діяч Др. Л. Гааз. Вийшов туди з упередженням, як і кожний Европеець. Але перед кількома днями, як державний канцлер обіздів полудневі німецької держави з метою піддержати бодрість і захитану віру в добрий кінець боротьби за Рур, посол парламенту Др. Л. Гааз повернув в С.С.Р.Р. і мав перед багатолюдним зібранням визначних діячів і голів держав полудневої Німеччини, свій доклад про поїздку в радянський републики.

Між іншим сказав: "Мои знайомі, російські емігранти, перед відъездом в С.С.Р.Р. попереджали мене ше в Берліні, що большевики будуть водити нас (себо цілу німецьку делегацию) і показувати тільки це, що треба. Мусу признатися, що в радянській Росії ми їздили, куди самі хотіли, оглядали це, що нам було потрібно. Ніхто нас не водив, і вкїнци, трудно було якнебудь обманувати нас. Правда, багато ми не бачили, і раде "богато" надзвичайно цікаве, але не вже наша вина. Зедданіці в радянських републиках функціонують зовсім правильно, як і в Німеччині або Франції. Правда, треба ше багато праці, щоб відбудувати зруйнований війнами транспорт. Але радянський уряд хоче тільки власними силами відбудувати цю галузь державного господарства."

Ми тільки пригадаємо Назарукові, де в останніх роках підписувався він А. Б. Писав в час війни в "Вістнику союзу визволення України" (Відень 1914—1918), "Громадський Голос" (Львів 1915), всі політичні статті, в органі Петрушевича "Стрілець" (Борщів—Камінець на Поділлі 1919.) Навіть відома в свій час стаття про перехід галицької армії до генерала Денікіна, де Назарук захилював цей факт, була підписана А. Б. ("Стрілець" листопад 1919.) Також безпардонно підписувався придуманим назвком "Андрій Чекановський", тимчасом допуская можливість псевдонімів. При цьому зазначаємо, що чи не всі статті Назарука підписували псевдонімами і криптонімом були не тільки річєві, але й політично нападаючи.

Що-ж до Вісєвока, то дивно, що Назарук вдає левинного і каже, що ніколи в життю не підписувався так. Маленька пригадка: це було панє Назарук ще тоді, як він були людиною, а не платним агентом. Тоді у вас було велике бажання працювати для трудових мас, тоді ви писали розвідки, що такє класова рїжниця, страйки, корупція і т. д. І тоді ви були редактором "Громадського Голосу" у Львові, і вели завзяту боротьбу з попісько-лямпозискою (як ви писали) "Свободою". І час від часу появлялися тоді в "Гром. Голосі" статті — напади на "Свободу" підписані В і в с ю к. (Це, ніби мав бути якийсь селянин). Тягнулося воно так довго, доки редактор "Свободи", ваш ворог, не зайшов одного дня в друкарню, де друкувався "Громадський Голос" і не переконався, що статті "селянина" Вісєвока набирають друкарі з рукопису вашого. І тоді він шов великий скандал, бо "Свобода" відкрила в "селянина" Вісєвока — редактора "Гром. Голосу" Назарука Осипа.

Все це сьогоднішній др. Назарук прекрасно знає і памятає, але тодішній скандал для нього неприємний і він обминає його. Наочний свідок цього факту ще по сьогодні живе в Нью Йорку, як це відомо Назарукові, але тому, що й він тепер на одних послухах з Назаруком, ми не оголошуємо його імені. Листок-світлок, в якому він вимудує переріжні брехні (шось, як "Свобода") і запорують, що колишній ворог Назарука може переписувати свого ворога в обманстві і сьогодні готовий на що хоче, тільки не на чесність.

Це наша остання відповідь на демагогію Назарука — о-

вернені власникам по містах доми в тимчасове користування, однак без права на землю на якій стоїть дім. Земля — державна, майно всіх працюючих. Є вільна торгівля — словом комуністична влада зрозуміла свою епоху і міжнародне осередовище і як влада виключно розумно веде свої справи.

Всі установи в С.С.Р.Р. такої ж характеру, як і в західній Європі, з тим-ж цінностями і з тим же недостатками. Червона армія прекрасно дисциплінована, вимуртована і вишній вид її робить, як найкраще враження. Я не знаю — ну і не можу знати матеріальною бою питання — її постачання, пополнення, технічних средств, — але то, що бачив я, і як військовий зрозумів — що така армія може боронити свою Федерацию і може боронити її! З точки погляду німецької закордонної політики для нас не тільки важне мати в С.С.Р.Р. приятельську країну, але мати на чолі Радянської Спїлки сьогоднішній уряд її. Адже-ж кожний інший (не радянський) уряд — царський чи кадетський — обовязково склонився-б до антанті і недовіримо кадетські лідери сидять в Парижі.

І поминаючи навіть це, упадок радянського уряду був би нещастям для нас, Німців. Я зовсім не думаю про можливість іншої влади, як радянська, в такій величезній державі, пережившій сильні потрясєння. Це признають впрочі і самі вороги С.С.Р.Р., які живуть там. Вони розуміють, що загиньб радянської влади була би загиньбю всіх трудючих мас. А ми повинні знати, що загиньб С.С.Р.Р. була би великим нещастям для Німеччини.

Ми й так стратили багато часу від заключення договору в Рапалло, і як не вибачиво це для нас, особливо беручи на увагу положення перед антантою, тепер не сміє бути в нас захитаності і мірквання. Після першого морального (в Рапалло) здобутку прийде матеріальний, як-що ми будемо продовжувати роботу Ратенава. І сьогоднішня С.С.Р.Р., як вона є і якою буде, для нас поміч в тяжкому положенні, тільки щоб ми зуміли зрозуміти і оцінити той процес (розвиток), який прийшов в радянській Федерацияі.

Такі характерні уривки з докладу німецького парламентарного посла Др. Л. Гааза, члена демократичної, зовсім не пролетарської партії, Людвіга, яка, доки не переконалася на власні очі, може ненавиділа радянську владу, що як-не-як, а всетаки не рідна її. Але уривки з доклада дають гарну картину сучасного життя і сили Спїлки Соціалістичних Радянських Рєпублик, і цікаво, відки наші патріоти черпають свої фантазі про "большевицьке лекто"? Чи не з хоробі дозвіл? Мабуть.

Ю. Ротши.

Епоха воєнного комунізму перейшла. Радянська влада торгує, як і всі інші держави, договориється, виступає на міжнародних ринках, має свої державні банки (але не прихватні!) Також до певної міри станиа відносно псевдонімів. Брукеровому "У. Г.", який на жаль не в силі заглянути в душу Назарука, скажемо, що нехай не журиться фотографіями письма, бо це наша справа. А з таким листком, як "У.Г." ми не маємо часу і бажання полемізувати, та вважаємо за негідність вказати на чистого, чесного й свідомого робітництва. Також ніколи не будемо дивуватися, як "У. Г." це з більшою ярістю накидатиметься на наш часопис і взагалі на свідоме робітництво. Бо хоч собакам дають намордник, всетаки бувають випадки, що вони покусяють людей. Бо вони родилися собаками а не — людьми.

Завоєння посилайте на адресу: J. Boychuk 21 Denison Ave., TORONTO, ONT.

Цінна книжка. Кожний український робітник в Канаді повинен мати в своїй бібліотечі і користати з цінного наукового твору Юлія Ліпєрта п. н.

Історія культури. Книжка обймає 400 сторін друку більшого формату, зі 112 ілюстраціями, напечатана на книжковій папері. На українську мову переклав П. Дятлів. Ціна цієї книжки \$2.50. Для відділів і філій Ст. У.Р.Д. та відділів У.С.Р. П.К. тільки за половину ціни. Завоєння посилайте на адресу: J. Boychuk 21 Denison Ave., TORONTO, ONT.

Цінна книжка. Кожний український робітник в Канаді повинен мати в своїй бібліотечі і користати з цінного наукового твору Юлія Ліпєрта п. н.

Що тільки появилася з друку і продається дуже ціна книжка для кожного робітника і робітничі п. н.

РАДЕК ПРО КОМУНІСТИЧНУ ПАРТІЮ НІМЕЦЬЧИНИ.

БЕРЛІН, 3. серпня. — Російський комуніст Карло Радек помістив в органі німецьких комуністів "Роде Фане" статтю, в якій предсказує скору капітуляцію німецької буржуазії. "Німецька буржуазія прогнала другу війну", пише Радек. "Вартість одного американського долара перейшла один мільон німецьких марок. "Робітничі класи і правительство Радянської Федерациі не лише що не скапітулювали, але з кожним днем зростають в силу. Однак німецька буржуазія скапітулює, щоб здержати дальший упадок марки і недопустити до повстання мас. Німецьку буржуазію здержує хвилеве від капітуляції вприскування морфіні з боку англійського правительства. "Коли-б німецька буржуазія постаралася була коштом капіталістичних спекулянтів прийти в поміч робітничим масам і середній класі, вона була-б пережила упадок марки."

Наступить неминучо катастрофа.

Радек заявляє далше, що криза німецької буржуазії зближається до неминучої катастрофи і тому на Комуністичну Партію Німеччини спадє найбільша задача, яку вона колинебудь мала до сповнення.

"В листопаді 1918 р. комуністи числили 30.000 членів. Під теперішню пору комуністи мають за собою більшість активного робітництва в Німеччині".

Радек вказує далше, що німецька соціал-демократія починає вже відмирати. Він каже, що число німецьких комуністів зросло під теперішню пору до поверх 300.000, в той час як большевики підчас пролетарської революції в Росії мали зазедви 70.000 членів.

ПОЛЬСЬКІ ШТАБОВЦІ ІДУТЬ НА СТУДІ ДО РУМУНІИ.

Відєньська "Morgenzeitung" повідомляє з Букарешту: 2-го серпня приїде до Румунії 300 польських офіцїрів в цілях студії... На чолі цієї військової місії стояти буде польський шеф генерального штабу Розвадовскі. Польські штабовці будуть у Чернівцях; Яссах, Кишинєві й Букарешті. Польські офіцїри будуть розіздати до Семігороді й Бєсаравії.

Словом Польща й Румунія пригтовляються до розправ з радянськими републиками.

МУЧАТЬ СЕЛЯН ПОСТОЯМІ ВИПСЬКА.

—В Мушкатівці, невеличкім селі біля Борщєва, вже одиннадцятий місяць розквітнуло по хатах військo (кавалерія). Прийшло ще перед виборами. Даться селянам страшно в знаки. Селяне мучать ради спокою кормити жовїрів. Інакше, відгрозують. В селі й тїх не багато луть, та й ту забирає військo аля коней. Койі розташовано по стайнях, викладаючи звіт дан селянську худобу. Побут військo в селі погано відбивається на пільних роботах, бо в кожній хаті мусить хтось заді шатися в дома, щоб не пильнувати перед непрошеними гостями. Та мимо цього часто трапляються випадки крадіжки. Не тільки в самій Мушкатівці, а й в сусідніх селах. Прим. в селі Волківцях обікрали жовїри одного господаря на кільканацять мільонів м. п. Частину річєй найдено, решта мабудь пропала. Просьби селян до рїжних властей, щоб забрали військo з села, нічо не помагають.

МАЮ ДО вірєтвання 3 або 4 кімнати з водою і світлом. Згодуйте ватись під ч.

908 Manitoba Ave.

НОВА ЦІННА КНИЖКА!

Ми дістали з Європи дуже цінну книжку для кожного свідомого українського робітника і фермера, написану А. Богдановим, п. н.

Початковий Курс Політичної Економії

(В ПИТАННЯХ І ВІДПОВІДЯХ)

Є це перша того рода книжка в українській мові. Книжка має 127 сторін дрібного друку в самих питаннях і відповідях. Неодні робітничі, що читав вже матеріали про політичну економію з інших книжок і не міг всего зрозуміти, має тепер спромугу вирізнати незрозуміле, бо в цій книжці є 300 ріжних питань в обсягу політичної економії і довші або коротші відповіді на них.

ЦІНА КНИЖКИ 50 ЦЕНТІВ.

Завоєння і гроші посилайте на адресу: UKRAINIAN LABOR NEWS 609, FRITCHARD & MCGREGOR STS., WINNIPEG, — — MANITOBA, — — CANADA.

НОВА КНИЖКА! -- НОВА КНИЖКА!

Що тільки появилася з друку і продається дуже ціна книжка для кожного робітника і робітничі п. н.

КАРЛІ МАРКС І ЕГО ЖИТТЯ І ДІЯЛЬНОСТЬ.

Написав Ю. Стеклов.

Книжка вишла накладом "Космоса" в Берліні, під редакцією Е. Касєненка. Назарукована в малім вигинім форматі, на шикозній папері і обймає 110 сторін друку. Подана на такі розділи: 1. Років підготокки. — 2. Вироблення нового світогляду. — 3. Революція 1848—49 року. — 4. Період реакції. — 5. Ітернаціонал. — 6. Серпанія соціалістичному рухови в поодиножх краях. — 7. Дешо про особисте Марксове життя. — 8. Значіння Маркса в науці.

Ціна тільки 25 центів.

Завоєння посилайте на адресу: UKRAINIAN LABOR NEWS 609, Fritchard & McGregor Sts. — — Winnipeg, Man.